Vergilius Maro, Publius; Servius [Comm.]; Donatus, Aelius [Comm.]; Landinus, Christophorus [Comm.]; Domitius <de Calderiis> [Comm.]: Opera: Bucolica et Georgica

Nürnberg: Anton Koberger, 1492 Seite 582

Clamore incēdunt cœlum troesq; latiniq;
Aduolat æneas: vaginaq; eripit ensem.
Et super hæc ait vbi nunc mezentius acer:
Est illa effera vis aī: contra tyrrhenus vt auras
Suspiciens hausit cœlum mentemq; recepit.
Hostis amare qd increpitas: mortēq; mīaris:
Nullum in cæde nefas: nec sic ad prælia veni:
Nec tecū me⁹ hæc pepigit mihi fœdera lausus
Vnū hoc p̱ si qua ē victis venia hostibus oro
Corpus humo patiare tegi: scio acerba meoꝝ
Circunstare odia: hunc oro defende furorem
Et me consortem nati concede sepulchro.
Hæc loqͭ: iuguloq; haud inscius accipit ensē
Vndantiq; animā diffundit in arma cruore.

sit ç. Hoc ē aerē. Lucre. In hoc cœlo q dicit aer & hoc dicit postq̄ respirauit: & mentē recepit post turbationē ex eq veniente ruina. Hostis amare asper: & est Home. de telo dictū qd hic ad hoiem trāstulit. Illic em̄ ait: ϖικροyοιςoy Nullū i cæde nef. mori viro forti nefas nō est. Nec ego sic vt vicerē veni. hoc ē cū volūtate ꝓcūbo. Nec t. m. h. p. m. f. l. hoc ē ei cū hoc pacto a te lausus recessit vt vitā regreret. Fœdera āt pepigit p̱ trāslationē dixit. i. n̄ sic pugnauit: vt vllū mihi vitæ reliq̄rit desiderium. Venia. bn̄ficiū: vt Orātes veniā. Hūc oro. d. f. inimicoꝝ irā: & post fata sæuire cupientē. Defēde āt ē ꝓhibe: vt dū teneras defendo a frigore myrtos. Et bn̄ petit ab ænea ꝙ scit eū vltro cōcedere: vt ꝓbauit ī filio. Petit āt nō de eius pietate dubitās. sed timēs irā suoꝝ. Haud i. liptotes figura. nō em̄ dicit nō ignar⁹: sed expectās oib⁹ votis: vt Mūera nec spno. i. libēter accipio. In hac āt figura plus cogitat q̄ dicat. Vndātiq; arma. ordo. In arma vndanti. cruore aīam diffundit: cuius sedē pleriq; sāguinē volunt eē: & sic est dictū: vt Vna eadēq; via sanguis animusq; sequunt:

DO Corpus humi patiare tegi. Verebat em̄ ne ciues ex veteri odio in eius cadauer nimis sæuirent:

CHRI. Leuos eq. in orbes. i. circūcurrendo in orbē hēbat æneā ad sinistrā. Aliter em̄ currēdo hastilia in eū haud facile cōtorsisset. nā dexterā facili⁹ in leuā mouere poterat. Siluā. appellat siluam densa illa iacula scuto æneæ affixa. Corpus h. p. t. nō qa multifaceret sepulturā: sed quia egre ferebat suos ciues hoc assequi. Haud i. Ita describit Turnus vt aio esset inuictus. Diony. in hac historia scribit ꝙ commissa pugna Latinus & Turnus cecidere: & Aeneas nusq̄ amplius apparuit. Deide scribit obsessis troianis Mezētius tāq̄ victor impabat: petebatq; ab Ascanio sibi dari vinū qd Latio ꝓueniret. Ascanius recusauit & vinū Ioui vouit. Inde nocturno tp̱e e castris exercitū educēs hostes inuasit: validaq; pugna commissa captis hostiū castris inultos & cū his Lausū troiani ceciderūt. Mezētius occupato cū paucis ꝓpinquo monte audita cæde filii cū Ascanio pacē egit: & reduxit in Etruriam. Virg. aūt hæc quæ dicit in laudem æneæ fingit.

Descriptio vndecimi libri:

Ndecio victa ē nō æquo marte camilla
Constituit marti spoliorū ex hoste tro-
Exanimūq; p̄ri natū palāta remittit (phæū
Iura sepulturæ tribuit: tempusq; latinis
Euander patrios affectus edit in vrbe.
Corpora cæsa virū passim digesta cremanͭ:
Legati referunt diomedem arma negasse:
Drances & turnus leges æquante latino
Concurrunt dictis ænea imminet vrbi.
Pugnatur: vincunt troes: cadit dicta camilla.
Deinde duces castris donec cessere minātur.

P. Virg. Ma. Aeneidos Liber Vndecimus.

Ceanū iterea surgēs aurora reliquit
Aeneas q̄q̄ & socii dat tp̄s humādis.
Precipitāt curę: turbataq; funer mēs
Vota deū primo victor soluebat eoo. (est:

Ceanū i. s. a. r. More suo p̄termisit noctis descriptionē: quā trāsisse idicat pn̄s ort⁹ diei. & hoc ē vn̄ Hor. ait. Nec verbū verbo curabis redder fid⁹ Interpres. q̄ em̄ naturalia sūt oib⁹ patēt. Aeneas q̄q̄ & s. d. t. h. P. cu. cōsuetudo rōana fuit: vt polluti funere minie sacrificarēt: si tn̄ cōtingeret: vt vno eodēq; tp̱e & funestaret qs & cogeret dare operā sacrificiis laborabat vt an̄ sacra cōpleret q̄ funus agnosceret. Hora. Puluillus in capitolii dedicatiōe cū ab inimicis ei filius extīct⁹ nūciaret ait: Cadauer sit. nec voluit funus agnoscere donec tēpla dedicaret. scd̄m quē ritū et æneas inducit ante opā dar sacrificiis: & sic ad socioꝝ & palātis sepulturā reuerti. Præcipitāt c. vrgēt: logā ei dilationē sepltura nō patit. Turbataq; f. m. e. funer pallātis κάτεξοχην. Nā hæc cōsuetudo ēt apd̄ poetas vt a plebe segregarēt duces: sic paulo post ait: iterea socios ibūataq; corpa terræ Mādem⁹: & ītulit Mœstāq; euādri prim⁹ ad vrbē mittat palas: sicut dcm̄ ē Reliqas danaū atq; imittis achilli. Itē Forsitā & fuerit Priami quæ fata regras. Primo victor soluebat eoo. anq̄ luctū subiret & funestaret. primo āt eoo subaudim⁹ tp̱e: nā græce ηώσ dicit quā nos aurorā vocam⁹. Home. ροδοδάκτυλοσ quod nomē latini traxerunt per deriuationē: vt dicerēt Et lætus eois Eurus eqs. Itē Eoasq; acies. Sane vt etiā supra dixim⁹ in hoc sermone prima syllaba naturaliter longa est: sed cum

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-85/0581
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG